

POSTANOWIENIE

10 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

na posiedzeniu niejawnym 10 października 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa Banku spółki akcyjnej w W.
przeciwko S. S.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w W.
od postanowienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z 20 grudnia 2022 r., V AGz 50/22,

**1) odrzuca skargę kasacyjną w części dotyczącej
rozstrzygnięcia zawartego w pkt I (pierwszym) zaskarżonego
postanowienia;**

**2) w pozostałej części przyjmuje skargę kasacyjną do
rozpoznania.**

[SOP]

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w Gdańsku postanowieniem z 20 grudnia 2022 r., sygn. akt I AGz 50/22, w sprawie z powództwa Banku S.A. w W. przeciwko S.S. o zapłatę, po rozpoznaniu zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku z 24 marca 2022 r., sygn. akt IX GNc 1288/20: sprostował rubrum zaskarżonego postanowienia w ten sposób, że w miejsce nieprawidłowego oznaczenia powoda „

Bank S.A. w W.” wpisał prawidłowe oznaczenie „Bank S.A. w W.1” w odpowiednim przypadku (I.), oddalił zażalenie (II.).

Od tego postanowienia skargę kasacyjną wywiodła strona powodowa zaskarżając je w całości, tj. również odnośnie do punktu I rozstrzygnięcia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skargę kasacyjną w postępowaniu procesowym można wnieść od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenia postępowania kończących postępowanie w sprawie (art. 398¹ § 1 k.p.c.). Skargą kasacyjną powoda zostało objęte całe zaskarżone postanowienie, także zatem jego punkt pierwszy, w którym sprostowano błędne oznaczenie powoda w zaskarżonym zażaleniem orzeczeniu Sądu Okręgowego w Gdańsku (na podstawie art. 350 § 3 k.p.c.). Sąd Apelacyjny w tym zakresie wydał orzeczenie, uznając że oczywista omyłka odnosi się do prawidłowego oznaczenia strony powodowej (art. 350 § 1 k.p.c.). Orzeczenie sądu drugiej instancji wydane w oparciu o art. 350 § 1 i 3 k.p.c. nie podlega zaskarżeniu ani w drodze zażalenia do Sądu Najwyższego (art. 394¹ § 1-1¹k.p.c.), ani też poprzez poziome zażalenie do innego składu sądu drugiej instancji (art. 394² § 1 k.p.c.). Jednocześnie, ponieważ nie jest to orzeczenie merytoryczne kończące postępowanie w sprawie, nie może być zaskarżone skargą kasacyjną (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 26 sierpnia 1998 r., II CZ 70/98, z 9 grudnia 1998 r., II CZ 143/98, z 27 stycznia 1999 r., II CZ 158/98, z 26 maja 1999 r., III CZ 34/99 i z 13 czerwca 2013 r., V CZ 28/13). Jedynie w przypadku, w którym sąd drugiej instancji wydał orzeczenie o sprostowaniu z naruszeniem art. 350 § 1 i 3 k.p.c., będące w istocie rozstrzygnięciem co do meritum sprawy, przy czym nastąpiło to w sprawie, w której skarga kasacyjna jest dopuszczalna, można wnieść od takiego orzeczenia skargę kasacyjną (zob. wyroki Sądu Najwyższego z 4 listopada 2010 r., IV CSK 188/10, OSNC 2011, nr 7- 8, poz. 86, z 17 czerwca 2014 r., I CSK 422/13 oraz postanowienia Sądu Najwyższego z 19 stycznia 2018 r., I CSK 176/17 i z 21 marca 2019 r., I CSK 488/18).

Wprawdzie we wniesionej skardze kasacyjnej skarżący podniósł m.in. zarzut nieważności postępowania związany z tym, że w sprawie nie brał udziału właściwy pozwany, tj. Bank S.A. w W. w miejsce Bank S.A. w W.1, ale sformułował ten zarzut z pominięciem wskazania w podstawie skargi kasacyjnej zarzutu naruszenia przez Sąd drugiej instancji art. 350 § 1 i 3 k.p.c. przy wydawaniu rozstrzygnięcia zawartego w punkcie pierwszym zaskarżonego postanowienia tego Sądu z 20 grudnia 2022 r. Ocena Sadu drugiej instancji, że wadliwe oznaczenie strony powodowej w postanowieniu Sądu pierwszej instancji z 24 marca 2022 r. (k. 172) zaskarżonym zażaleniem było oczywistą omyłką nie budzi większej wątpliwości, jeśli się zważy, że zapadło ono na skutek skargi wniesionej przez pełnomocnika powoda, tj. Banku S.A. (nast. prawnego Bank S.A.) (k. 159) od wydanego wcześniej postanowienia Sądu Okręgowego w Gdańsku z 13 grudnia 2021 r. (k. 149) przez referendarza sądowego, w którym określono, że stroną powodową jest Bank spółka akcyjna z siedzibą w W..

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną strony powodowej w części dotyczącej rozstrzygnięcia zawartego w punkcie pierwszym zaskarżonego postanowienia, jako niedopuszczalną (art. 398⁶ § 3 k.p.c.) (zob. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z 31 stycznia 2024 r., I CSK 5637/22, z 7 marca 2024 r., I CSK 6450/22 i z 30 stycznia 2024 r. i III CZ 378/23).

(A.G.)

[ał]